

pro X. hodn. tř. oficiál úřadu potravní daně,
pro IX. hodn. tř. revident úřadu potravní daně,

pro VIII. hodn. tř. správce úřadu potravní daně,

pro VII. hodn. tř. vrchní správce úřadu potravní daně.

§ 4.

K působnosti úředníků potravní daně náleží vedle úkolů, uložených důchodkové kontrole a přízpůsobených agendě potravní daně na čáře a spojených daní a dávek, hlavně vybírání potravní daně na čáře a spojených státních a jiných veřejných daní a dávek.

§ 5.

Pro pohraniční finanční stráž, přidělenou k službě při potravní dani na čáře, platí vládní nařízení ze dne 17. ledna 1920, č. 40 Sb. z. a n., a příslušné předpisy, pokud se dají uvést v soulad se zvláštním rázem služby u úřadů potravní daně na čáře; kromě toho lze příslušníků pohraniční finanční stráže, zvláště oněch, kteří složili předepsanou odbornou zkoušku úřednickou, dle potřeby používatí též k vybírání daní a dávek. Pro tyto poslednější příslušníky může býti obdobně použito předpisů o celních výběrčích (zákon ze dne 30. ledna 1920, č. 77 Sb. z. a n., a vládní nařízení ze dne 18. května 1920, č. 360 Sb. z. a n.) a upravují se pro ně úřední tituly takto:

pro XI. hodn. tř. výběrčí potravní daně,

pro X. hodn. tř. vrchní výběrčí potravní daně,

pro IX. hodn. tř. kontrolor potravní daně,

pro VIII. hodn. tř. vrchní kontrolor potravní daně.

§ 6.

Zkoušky úředníků potravní daně a zřízců pohraniční finanční stráže zaměstnaných při úřadech potravní daně řídí se předpisy, platnými pro důchodkovou kontrolu a pohraniční finanční stráž se zvláštním zřetelem k předpisům o daních a dávkách, vybíraných při potravní dani na čáře, a k potřebě praktických znalostí služby účetní a pokladniční.

Zkoušky dle předpisů pro důchodkovou kontrolu a pohraniční finanční stráž již vykonané nutno pro službu při potravní dani na čáře doplniti praktickými znalostmi služby účetní a pokladniční.

§ 7.

Ministerstvo financí může ve výjimečných případech z důvodů zřetele hodných prominouti složení odborných zkoušek, předepsaných pro dů-

chodkovou kontrolu dle ustanovení vládního nařízení ze dne 4. března 1920, č. 157 Sb. z. a n., dosavadním úředníkům potravní daně, převzatým do služby státní na základě § 19 zákona o potravní dani na čáře ze dne 14. dubna 1920, č. 264 Sb. z. a n., pokud ten který úředník má plnou způsobilost k samostatnému vedení úřadů.

Totéž platí ohledně odborné zkoušky, předepsané pro dosažení úřednické hodnosti v pohraniční finanční stráž, pokud jde o dosavadní zřízence potravní daně.

§ 8.

Ministerstvo financí stanoví zásady, dle kterých se povolují úředníkům dietní a cestovní paušály a zřízcům stravné až do výše požitků tohoto druhu, vyměřených pro důchodkovou kontrolu a pohraniční finanční stráž.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

Provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Šusta v. r.

Průša v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Fainor v. r.

Husák v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Čís. 676.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

jmž se mění způsob zdaňování piva.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Zákon o všeobecné dani nápojové ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., doplňuje se takto:

A. V §u 1 připojuje se za bodem č. 5. nový bod č. 6. a další odstavec následujícího znění:

„6. piva výčepního 24 h, ležáku 32 h, piva speciálního a cizozemského 40 h; z piva do ciziny vyváženého se daň nevybírá.

Có jest rozuměti nápoji shora jmenovanými, stanoví vykonávací nařízení.“

B. Nadpis hlavy III. se v nynějším znění zrušuje a bude zníti takto:

„Zvláštní ustanovení o nápojích vyjmenovaných v § 1, č. 3. až 6.“

C. V §u 17 první věta se v nynějším znění zrušuje a bude znít takto:

„Daň z limonád, minerálních a sodových vod a z piva je povinen platiti.“

D. V §u 24 se slova „vyjmenovaných v § 1, č. 1.—5.“ zrušují a nahrazují novým zněním „vyjmenovaných v § 1, č. 1.—6.“

Ku konci §u 24 připojuje se nový odstavec tohoto znění:

„Byl-li výrobce nápojů vyjmenovaných v §u 1, č. 3.—6., pro zkrácení všeobecné daně nápojové pokutován, může finanční úřad naříditi stálý důchodkový dozor na náklad podnikatele; na svůj náklad může zaříditi finanční úřad stálý důchodkový dozor kdykoliv.“

Článek II.

Ve prospěch zemských, případně župních financí zavádí se zemská, pokud se týče župní dávka z piva v částce 8-h z 1 litru piva výčepního, 12 h z 1 litru ležáku a 20 h z 1 litru piva speciálního nebo cizozemského.

Ministr financí se zmocňuje, aby přenechal zemím, případně župám pro přechodnou dobu, než stoupne celková roční výroba piva aspoň o polovinu množství vyrobeného v roce 1920, a poměrně k tomuto přírůstku ze státní daně za 1 litr výčepního piva částku do 4 h.

Dávka tato vybírá se současně s daní z piva a rozděluje se způsobem, který stanoví ministr financí v dohodě s ministrem vnitra. Pro řízení o této zemské dávce z piva platí předpisy zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n.

Zásoby piva, zbývající v den, kdy zákon nabyl účinnosti, podléhají toliko zemské, pokud se týče župní dávce podle bližších ustanovení prováděcího nařízení.

Článek III.

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921. Současně pozbývají platností ustanovení do-
savadních zákonů a předpisů, vztahující se na daň z pivní mladinky.

Ustanovení o omezení výroby podle zákona ze dne 11. března 1920, č. 160 Sb. z. a n., o přípustné nejnižší stupňovitosti podle vládního nařízení z 25. června 1920, č. 414 Sb. z. a n., a o upravení výroby podle vládního nařízení ze dne 3. září 1920, č. 544 Sb. z. a n., zůstávají na-

dále v platnosti s tou změnou, že provádění těchto předpisů náleží do pravomoci ministerstva pro zásobování lidu.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Čís. 677.

Zákon ze dne 22. prosince 1920

o změně zákona ze dne 17. října 1919, č. 572 Sb. z. a n., o zvláštní dávce z vína v lahvích, a zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení §§ 1, 5, 6, 7 a 9 zákona o zvláštní dávce z vína v lahvích, ze dne 17. října 1919, č. 572 Sb. z. a n., nahrazují se následujícím zněním:

§ 1.

Z vína všeho druhu v lahvích po obchodnicku upravených (adjustevaných) a ze šumivého vína vůbec platí se zvláštní dávka jedné koruny z každých i načatých pěti korun ceny.

Láhve se považují za upravené po obchodnicku,

1. mají-li jakékoli označení, nebo
2. mají-li tvar, význačný pro víno určitého druhu, původu nebo podniku, nebo
3. jsou-li uzavřeny jinak než obyčejnou obecně užívanou zátkou.

Láhve menší 1 litru považují se za upravené po obchodnicku, i když tu není žádné z náležitostí pod č. 1.—3. uvedených, jsou-li uzavřeny zátkou tak, že jich nelze pouhou rukou otevřítí.

Pokud se v zákoně mluví o lahvích, míněny jsou pouze láhve po obchodnicku upravené.

§ 5.

Zaplatiti dávku jest povinen:

1. kdo víno v lahvích odebírá z ciziny, není-li určeno pro svobodné skladiště (§ 8);
2. kdo víno do lahvi stáčí nebo láhve s vínem po obchodnicku upraví;
3. kdo takové víno ze svobodného skladiště (§ 8) vydává;